

στερα από βασανιστικές αναζητήσεις το γνώριμο παλιό ανάκτορό του. Στο αντίκρουμά του διακρούει ο Ροστομέλ. Ελθε για πρώτη φορά το φως του ήλιου εκεί μέσα, στους φωτερούς μαρμαρένιους διαδρόμους του έσπειρε όταν ήταν μικρός, εκεί—νά! εκεί...—στον κήπο των συγκρατητών ή μητέρα του στην άγκυρά της, και πιο κάτω—έκει, στους σταύλους—τόν ανέβασε ο τσάρος ο πατέρας του επάνω στο ψηλό είνουσιμνο άλογό του!

Τίποτε από αυτά, τώρα... Τώρα παντού ή μούχλα των αιώνων, που διάβηκαν από εκεί πέρα!...

VII

Άχος πνοιή άπ' την πύρα του ο Ροστομέλ, εϊδε άξαφνα κάποιον άλλόλοτο άνθρωπο να περπατά ήρω άνάμεσα στα χαλάσματα. Στεκόταν τότε-τότε, χάζιδε συνλογισμένους τά μακρινά και λευκά του γένεια, κάτι έγραφε σάν να γρατούσε σημειώσεις, κι έπειτα ξανάριζιζε τούς ρευθισμούς του...

Ο Ροστομέλ τόν πλησίωσε δευιά, και ψιθύρισε:

—Σεβάσιμ πατέρα, μήπως ξέρεις πού μένω τώρα ή τσαφινά Μαγδάνα;. Είμαι ο τσάρεβιτς Ροστομέλ, ο μέλλον κυρίαρχος και αδέντης σου... Ομιάσαι που άφησα μόλις πριν λίγα χρόνια την πρωτεύουσά μου και τούς ισθικούς μου, ψάχνοντας για την Άθινασία;..

Ο σεβάσιμος γεροντάκος τόν ζήτησε κατάληπτος. Φαινόταν πως με μεγάλη δυσκολία ένοιωθε τά λόγια του Ροστομέλ, και για να τού άπαντήσει έβγαλε πρώτα άπ' την τσέπη του ένα παράξενο βιβλιράκι. "Υστερα, ρίχνοντας μια ματιά σ' αυτό και μια ματιά στον Ροστομέλ, άρογκιψθύρισε:

—Ένε διαβάτη, μόλις μοσοκατάλαβα τά λόγια που μου ειπες... Ή γλώσσα που μιλάς εϊνε πανόχηρη και μόνο οσέ μάμιαρα και πατύρους με δυσκολία τη διαβάζουμε... Άν κατάλαβα καλά, που μίλησες για κάποιον τσάρο Ροστομέλ και για κάποιον τσαφινά Μαγδάνα... Άυτά τά πρόσωπα άνωσ άνήκουν τώρα στο μακρινό παρελθόν... Τό κράτος τους γνώρισε από τότε άπειρους κατακτητές, κι από τη λαμπρή εποχή τους μένουν τώρα αυτά τά χαλάσματα που βλέπεις!

Θαυμάστηκε ο Ροστομέλ. Στέναζε άπ' την ψυχή του, και έλες με παράτονο:

—Τί θέσι έχει ο άθάνατος άνθρωπος, άνάμεσα στους θνητούς;. Μισός αιώνας μονάχα να περάση—σταλαιματά στους άγεανούς του Χρόνου— γίνεται ξένος άνάμεσα στους ξένους!. Κανένας δέν τόν νοιάζει, καμιά στοργή δέν τόν θερμαίνει, κι ή πύρα της άνασινέσεως τών δικών του πούθιναν, δέν γλυκάνεται ποτέ μέσα στη γενική άδιαφορία που τόν τριγυρίζει... Καλύτερα. Θεέ μου, να πεθάνω... Άδωσε μου, Κύριε, την ποιητή άνάπαια, βαθειά στο χόμα!

Κι άμέσως ο τσάρεβιτς Ροστομέλ σκόρπισε στον άέρα, σέ μια φούχτα σόζνης!.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

Πρώ δύο έτών άπέθανε στο Κλαούξενμποργκ της Ρουμανίας ένας εργοστασιάρχης ύποδημάτων, όνοματι Μπέλα Χρήστοβιτς, κι άφησε περιουσία εκατόν εκατομμυρίων λέι.

Ο Χρήστοβιτς, που από άπλός κι άμόρφωτος παπουτσιές κατόρθωσε να κλέψει τόσα εκατομμύρια, είχε πάντα μια κι τά μαθηματικά και επί πολλά χρόνια βασανίζονταν για να λύση τó πρόβλημα πρόβλημα του τετραγωνισμού του κύκλου.

Μέ τη διαδέρη του άφησε μόνο τά 20 εκατομμύρια στο γιό του και τ' άλλα 80 εκατομμύρια λέι τ' άφησε για να βραβευθή όποιος λύσει τó πρόβλημα του τετραγωνισμού του κύκλου, άν δέ μετά παρέλθουν 100 έτών δέν λύσει κανείς τó πρόβλημα αυτό, τότε ή περιουσία θά περιέλθη στους άπογόνους του.

Ο γιός του Χρήστοβιτς προσέβαλεν ένώπιον τών ρουμανικών δικαστηρίων τη διαδέρη του πατέρα του, ισχυριζόμενος ότι εϊνε άνόητη, γιατί τετραγωνισμός του κύκλου δέν εϊνε δυνατός.

Τά δικαστήρια ήως άπέρριψαν την άγωγή του γιού κι έβγαλαν άπόφασι ότι κανείς δέν μπορεί από τώρα να ξέρη άν μέσα σ' εκατό χρόνια δέν λυθή και τó πρόβλημα του τετραγωνισμού του κύκλου, ή πως ελίθθηκαν τόσα προβλήματα ής τώρα, που παλαιότερα ένομιζοντο άνόητα.

Άδίσλο λοιπόν για όσους καταγίνονται να τετραγωνίσουν τόν κύκλο, Όγδόντα εκατομμύρια λέι εϊν' αυτά!

ΜΙΑ ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

ΜΑΙΗ ΓΟΥΕΣΤ

Ή ώρα και σκανδαλώδης γεροντοκόρη. Ή φιλοκαία που κάρταρψε τη μόδα της ισχνότητας. Ή πιό δημοφιλής στην Άμερικη πρωταγωνίστρια της εθνης. Ή συγγραφικές φιλοδοξίες της. Ή ζωή της, ή συνήθειές της, ή ιδιοτροπίες της, κλπ.

Τό όνομα της Μαΐη Γουέστ, του κινηματογραφικού άστέρους, που μεσογρναεί αυτή τη στιγμή στην Άμερικη, εϊνε συνδεδεμένο με την κάρταρψη της μόδας της ισχνότητας. Ένώ δηλαδή ή άλλες βεντέτες ξεθεωνόντουσαν στη γυμναστική κι έμεναν ηστικής για να λιγγέψουν, ή Μαΐη Γουέστ, παχουλή με... πεποήθισι, παρουσιάστηκε πέρσι σ' ένα φίλμ ως «Λαϊδή Λούθ», χωρίς να κρύψη καθόλου τις καμπύλες της. Άπεναντίας, μάλιστα, σάν να τόβυλε πείσμα να πάη κόντρα στη μόδα, περιηγαυόντανε για την είσομια της. Και με την άμορφιά της αυτή, τη φυσιογνωμική κι όχι την ξηνητοκιομένη και κακαλιάρχη, όπως τών άλλων, ξετρεβέλιανε τó άμερικανικό κοινό, τó κατέκτησε και τού έπέβαλε τη λατρεία και την προτίμησι της σωστής γυνάικας, της γυνάικας με όλες τις καμπύλες που την έπροφύσεν ή φύσι. Άπό τότε τó ιδανικό της γυναικείας άμορφιάς άλλαξε. Όχι πια γυναικεία — σινιδές και στέγες μαλιάρδου. Όχι άγοροφόριστα. Όχι ηστικές.

Ή ανάδειξι της Μαΐη Γουέστ ήταν ραγδαία. Δέν έχει δυό χρόνα άόμα που έντελειοτάρθηκε στο Χόλλυγουντ και σήμερα εϊνε ή πιό περιζήτητη από τις κινηματογραφικές έταρξείς βεντέττα.

Άλλ' άν στον κινηματογράφο εϊνε άόμα νέα ή Γουέστ, ή καλλιτεχνική της σταδιοδρομία εϊνε άρκετά μακρά και ή ήλιμία της έταρξείς είναι προσητή νεότητι.

Ή Μαΐη Γουέστ γεννήθηκε στο Μπρούκλιν της Νέας Ύόρκης άπ' πατέρα Άμερικανό και μητέρα Ραλλίδα. Ο πατέρας της Τζακ Γουέστ, πρωταθλητής έλαφρών βαρών, πρδ σαράντα χρόνων. Ή ήσχησ τότε σ' ένα άρχαίτημά του, κοντά στη Νέα Ύόρκη. Κατέβαλε κάθε προσπάθεια για να έμποδισή την κόρη του ν' άνεθί στη σκηή. Μά όταν εϊδε πως έκείνη έπέμενε... ένιψε τας χείρας του και τώρα εισπράττει κάθε μήνα τó τεσσάρα του, τó όποιο τού στέλνει τó «πρόβατον τó άπολοιδές», ή κόρη του δηλαδή.

Ή Μαΐη έπηρεσ κάποια μικρή υόρφωσι πριν άνεθί στο θέατρο. Ως ήθοποιός επί έξη χρόνα περιπλανήθηκε σ' όλες τις έπαρχίες, μ' ένα πλανόδιο θιασο. Κι όταν έγίρως στη Νέα Ύόρκη, προσελήφθη ως πρωταγωνίστρια σ' ένα μικρό θεατρώα, μα δέν είχε μεγάλη έπατιχία και αναγκάστηκε να γυρσίση άλλα χρόνια στα μικρά θεάτρα τών έπαρχιών.

Όταν ξαναγίρως για δεύτερη φορά στη Νέα Ύόρκη, έφερνε στη βαλίτσα της και τά χειρόγραφα ενός θεατρικού έργου, «Τό φύλον», που έγραψε γραζόντας στις έπαρχίες. Τό πήγε σέ πολλούς θιάσους μα κανείς δέν τó δεχότανε. Ή Μαΐη ήως δέν έχασε τó θάρρος της, ούτε παράτησε τις φιλοδοξίες της. Και με χίλιες δυό προσπάθειες, ζατανικώντας μίρια ήμίδια, κατόρθωσε να άνεβάση στη σκηή τó έργο της αυτό και να παή ή ίδια τόν πρώτο φόλο. Τότε άμέσως άνοιξε ή τύχη της. Τό έργο της έθεωρήθηκε από τη λογοκρισία έμπλήρημο, οι κριτικοί τó εξαρατήρησαν άσπινο, αλλά τó κοινό τó βρήκε πικάντικο και χαριτωμένο. Άρχισε μεγάλη συζήτησις. Έπενέβησαν ά άρχαί, έπακολούθησε δίζη... δηλαδή ρεζάλια και ή Μαΐη έγινε ενδοξη, τó δέ έργο της καζότανε επί δυό χρόνια διαρκώς.

Κατόπιν έγραψε δεύτερο θεατρικό έργο, τó «Ντάιμοντ Άιλν», τού όποιο ή παρτίστασις ισθρσεν ένας από τούς μεγαλειότερους θιαύμβους, που άναφέρων τά θεατρικά χρονικά της Άμερικής.

Ή Μαΐη ήταν πια θεατρική συγγραφέας της μόδας. Διασημότης. Και έπος όλες ή διασημότητες της Άμερικής, την άνοιξε, τού 1932 έπήγε στο Χόλλυγουντ, όπου, μετά πολλές αναζητήσεις, προσελήφθη να παή σέ κάποιο φίλμ. Ή έπατιχία της ήταν κεραυνοδόξος.

Μ' όλους όμως τούς θιαύμβους της, ή Μαΐη Γουέστ δέν έχασε την απλότητά της. Δέν έχει πολιτελή μέγαρα και άυτόκινητα, όπως ή άλλες άστάρς. Κάθετα με νοή σ' ένα είνουσιμνο διαμέρισμα στο Χόλλυγουντ. Εϊνε ή πιό πολυάσχολη βεντέττα και έχει τούς περισσότερους θιαμιστάς. Μά μόλις τελειώσει τις δουλειές της, άπαρόνει την πόρτα της, ξεκρεμάει τó άκουσιτικό τού τηλεφώνου της, όποτε να μην την ένοχλήση κανείς και συγγράφει. Ή φιλοδοξία της σφραγεται πιο πολύ προς τη θεατρική λογοτεχνία, παρά προς τόν κινηματογράφο, στο στερέωμα τού όποιου εν τούτοις μεσογρναεί τó άστορο της αυτή τη στιγμή.

Παντρεμένη δέν εϊνε, ούτε και τάζει σκοπό να παντρευτή. Ούτε άγατάει κανένα. Μια φορά, λέει, άγάτησε στη ζωή της και δέν την ξαναπαθαίνει πια!.

